

Sygn. akt VII U 1376/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 sierpnia 2019 r.

Sąd Okręgowy Warszawa - Praga w Warszawie VII Wydział Pracy
i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Agnieszka Stachurska

Protokolant: sekr. sądowy Anna Bańcerowska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 6 sierpnia 2019 r. w Warszawie

sprawy S. B.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W.

o rentę z tytułu niezdolności do pracy

na skutek odwołania S. B.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W.

z dnia 7 września 2018 r. znak:(...)

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje S. B. rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy na okres od 29 czerwca 2018 r. do 31 października 2019 r.

UZASADNIENIE

S. B. w dniu 10 października 2018r. złożył odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. z dnia 7 września 2018r., znak: (...), odmawiającej prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, wskazując, iż jest niezdolny do pracy, ponieważ od operacji ręka jest nadal niesprawna (odwołanie z dnia 10 października 2018r., k. 3 a.s.)

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. wniósł o oddalenie odwołania, a uzasadniając swe stanowisko powołał się na przepisy ustawy

o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, odnoszące się do przyznawania renty z tytułu niezdolności do pracy i wskazał, że w związku ze złożeniem przez ubezpieczonego wniosku o rentę został on skierowany na badanie do Komisji Lekarskiej ZUS, która uznała, że nie utracił zdolności do pracy. Wobec tego została wydana decyzja odmawiająca przyznania wnioskowanego świadczenia (odpowiedź na odwołanie z dnia 8 listopada 2018r., k. 5 a.s.).

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

S. B., ur. (...), jest z zawodu kucharzem. Był zatrudniony:

- w (...) sp. z o.o. w okresie od 5 maja 2011r. do 31 maja 2011r. jako pracownik produkcji bezpośredniej (świadcstwo pracy, k. 17 a.r.);

- w (...) sp. z o.o. w okresie od 19 września 2011r. do 31 grudnia 2011r. jako operator linii produkcyjnej (świadcstwo pracy, k. 16 a.r.);
- w (...) sp. z o.o. w okresie od 9 stycznia 2012r. do 30 kwietnia 2012r. jako operator linii produkcyjnej (świadcstwo pracy, k. 15 a.r.);
- w (...) sp. z o.o. w okresie od 5 sierpnia 2013r. do 14 sierpnia 2013r. jako monter (świadcstwo pracy, k. 14 a.r.);
- w (...) sp. z o.o. w okresie od 16 lipca 2014r. do 7 września 2015r. jako pracownik produkcyjny (świadcstwo pracy, k. 12 - 13 a.r.);
- w (...) sp. z o.o. w okresie od 23 maja 2016r. do 10 czerwca 2016r. na stanowisku monter (świadcstwo pracy, k. 11 a.r.);
- w (...) sp. z o.o. w okresie od 14 października 2016r. do 14 października 2016r. oraz od 30 listopada 2016r. do 31 grudnia 2016r. jako pracownik magazynowy (świadcstwo pracy, k. 10 a.r.);
- w (...) sp. z o.o. w okresie od 22 października 2007r. do 31 grudnia 2010r. jako operator linii produkcyjnej i starszy operator linii produkcyjnej (świadcstwo pracy, k. 9 a.r.);
- w (...) sp. z o.o. w okresie od 2 maja 2012r. do 1 sierpnia 2012r. oraz od 2 sierpnia 2012r. do 6 kwietnia 2013r. jako operator linii produkcyjnej (świadcstwo pracy, k. 8 a.r.);
- w (...) sp. z o.o. w okresie od 19 sierpnia 2013r. do 27 sierpnia 2013r. jako młodszy pracownik produkcji (świadcstwo pracy, k. 7 a.r.);
- w (...) sp. z o.o. w okresie od 22 października 2015r. do 22 października 2015r. oraz od 25 października 2015r. do 31 grudnia 2015r. jako pracownik magazynowy (świadcstwo pracy, k. 6 a.r.);
- w (...) sp. z o.o. w okresie od 11 stycznia 2016r. do 2 lutego 2016r. na stanowisku operator linii produkcyjnej creatube (świadcstwo pracy, k. 5 a.r.);
- u K. K. od 1 sierpnia 2016r. do 31 sierpnia 2016r. (poświadczenie dla celów świadczeń emerytalno – rentowych, k. 65 a.r.);
- w (...) sp. z o.o. w okresie od 1 września 2016r. do 4 października 2016r. (poświadczenie dla celów świadczeń emerytalno – rentowych, k. 68 a.r.).

Sumaryczny staż pracy ubezpieczonego, obejmujący okresy składkowe i nieskładkowe wynosi 7 lat, 9 miesięcy i 3 dni (karta przebiegu zatrudnienia, k. 94 a.r.).

Ubezpieczony w dniu 13 grudnia 2016r. doznał rany ciężkiej prawej ręki z przecięciem nerwu pośrodkowego. W dniu 16 lutego 2017r. wykonano wtórne zeszytanie uszkodzonego nerwu przyśrodkowego. Badanie (...) wykonane w lipcu 2018r. uwidocznilo uszkodzenie włókien czuciowych aksonalnie - demielinizacyjnych nerwu pośrodkowego prawego. W związku z doznany urazem ubezpieczony pobierał zasiłek chorobowy w okresie od 14 grudnia 2016r. do 31 grudnia 2016r. oraz od 1 stycznia 2017r. do 27 czerwca 2017r., a także świadczenie rehabilitacyjne od 28 czerwca 2017r. do 29 czerwca 2018r. (świadcstwo pracy, k. 10 a.r., zaświadczenie o wypłaconych zasiłkach z ubezpieczenia społecznego, k. 97-98 a.r.).

W dniu 18 maja 2018r. S. B. złożył w (...) Oddział w W. wniosek o rentę z tytułu niezdolności do pracy, do którego dołączył informację o okresach składkowych i nieskładkowych wraz z dokumentacją potwierdzającą te okresy (wniosek o rentę wraz z załącznikami, k.1-17 a.r.). W toku postępowania prowadzonego przez organ rentowy został skierowany na badanie do lekarza orzecznika ZUS, który w orzeczeniu z dnia 29 czerwca 2018r. ustalił, że S. B. nie jest niezdolny do pracy, a uzasadniając swe orzeczenie wskazał, że zostało ono wydane po dokonaniu

analizy przedstawionej dokumentacji medycznej, w tym dokumentacji z przebiegu leczenia, zaświadczenia o stanie zdrowia wystawionego przez lekarzy leczących w dniu 26 kwietnia 2018r., a także w oparciu o opinię konsultanta ZUS z dnia 25 czerwca 2018r. Poza tym lekarz orzecznik wyjaśnił, że przy dokonywaniu ustaleń orzeczniczych uwzględniono: stopień naruszenia sprawności organizmu, wiek wnioskodawcy oraz występujące u niego naruszenie funkcji układu mięśniowego i nerwowego, które zgodnie z opinią konsultanta ZUS z dnia 25 czerwca 2018r. nie powoduje niezdolności do pracy (orzeczenie lekarza orzecznika ZUS z dnia 29 czerwca 2018r., k. 90 a.r.). Od powyższego orzeczenia S. B. wniósł sprzeciw w dniu 10 lipca 2018r. (sprzeciw, k. 8 a.r.). W opinii lekarskiej komisji lekarskiej ZUS z dnia 1 sierpnia 2018r. wskazano na rozpoznanie u odwołującego niewielkiego stopnia ograniczenie chwytu ręki prawej po uszkodzeniu zginaczy palca III ręki prawej i prawdopodobnie II, a także przebyte uszkodzenie nerwu pośrodkowego prawego rekonstruowane w lutym 2017r. Według komisji lekarskiej ZUS uraz nie uszkodził prostowników oraz zginacza promieniowego i łokciowego nadgarstka prawego. Nie ma też dowodów na uszkodzenie zginaczy kciuka. Ruchomość kciuka jest zachowana, bez zaniku mięśni kłębu, a ubezpieczony posługuje się jedynie palcem V. To może być nawyk lub agrawacja. W związku z powyższym komisja lekarska ZUS w orzeczeniu z dnia 24 sierpnia 2018r. nie znalazła podstaw do stwierdzenia niezdolności do pracy z przyczyn ortopedycznych (opinia lekarska z dnia 1 sierpnia 2018r., k. 9 a.r., orzeczenie komisji lekarskiej ZUS, k. 92 a.r.).

W oparciu o powyższe orzeczenie w dniu 7 września 2018r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. wydał decyzję znak: (...), odmawiającą S. B. przyznania renty z tytułu niezdolności do pracy na podstawie art. 57 i 58 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. W decyzji organ rentowy wskazał, że warunek posiadania 5-letniego okresu składkowego i nieskładkowego przypadającego w ciągu ostatniego dziesięciolecia przed zgłoszeniem wniosku o rentę z tytułu niezdolności do pracy został spełniony. Jednakże odmówiono prawa do świadczenia, ponieważ komisja lekarska ZUS ustaliła, że ubezpieczony nie jest niezdolny do pracy (decyzja z dnia 7 września 2018r., k. 96 a.r.). Od powyższej decyzji S. B. złożył odwołanie (odwołanie z dnia 10 października 2018r., k. 3 a.s.)

Postanowieniami z dnia 20 listopada 2018r. i z dnia 25 stycznia 2019r. Sąd dopuścił dowód z opinii biegłych sądowych chirurga i neurologa celem ustalenia, czy ubezpieczony jest zdolny, czy też całkowicie lub częściowo niezdolny do pracy zarobkowej, a jeżeli tak, to na jaki okres (postanowienie z dnia 20 listopada 2018r., k. 8 a.s., postanowienie z dnia 25 stycznia 2019r., k. 21 a.s.).

W opinii z dnia 18 stycznia 2019r. biegły sądowy specjalista chirurg J. P. rozpoznał u ubezpieczonego stan po przebyłym uszkodzeniu prawego nerwu pośrodkowego z zaburzeniami czynności prawej ręki. Wskazał, że badaniem fizykalnym stwierdził zanik mięśni kłębu kciuka prawego, ograniczenie funkcji chwytnej, ruchów "twistowych" i czynności podporowej prawej ręki, a także ograniczenie funkcji precyzyjnych 2 i 3 punktowych. Podkreślił także, że ubezpieczony jest osobą praworęczną i w zakresie chirurgii aktualne zaawansowanie schorzeń narusza sprawność organizmu w stopniu dającym podstawę do uznania, że S. B. jest okresowo, częściowo niezdolny do wykonywania pracy od zakończenia przyznanego świadczenia rehabilitacyjnego do 31 października 2019r., zaś stwierdzone zaburzenia związane z przebyłym uszkodzeniem nerwu pośrodkowego prawego wymagają oceny biegłego sądowego z zakresu neurologii (opinia biegłego sądowego chirurga J. P., k. 17 - 18 a.s.).

Biegły sądowy neurolog B. A. wskazała, że aktualnie nie stwierdza istotnych patologii w zakresie centralnego i obwodowego układu nerwowego u ubezpieczonego. Chwytność prawej ręki i siła uścisku oraz funkcje manualne są w niewielkim stopniu ograniczone, odruchy ścięgniste zachowane, symetryczne, bez obiektywnych niedowładów, zaników mięśni i ataksji. Zakres uszkodzenia nerwu pośrodkowego prawego jest nieznaczny. Biegła stwierdziła, że w wyniku przeprowadzonego leczenia i rehabilitacji stan zdrowia opiniowanego uległ istotnej poprawie. Jednocześnie podkreśliła, że jej zdaniem uraz ręki z uszkodzeniem włókien czuciowych o typie aksonalno - demielinizacyjnym nerwu pośrodkowego prawego, powoduje naruszenie sprawności organizmu i obniżenie zdolności do wykonywania pracy, zgodnie z kwalifikacjami w porównaniu do zdolności, jaką wykazuje osoba o podobnych kwalifikacjach zawodowych z pełną sprawnością psychiczną i fizyczną. Daje to podstawy, zdaniem biegłej, do orzeczenia okresowej częściowej niezdolności do pracy od zakończenia świadczenia rehabilitacyjnego do 31 października 2019r. Po tej dacie, jak

wskazała biegła, istnieje możliwość wykonywania pracy zarobkowej przez opiniowanego zgodnie z kwalifikacjami (opinia biegłego sądowego neurologa B. A., k. 55 - 56 a.s.).

Powyższy stan faktyczny Sąd Okręgowy ustalił na podstawie dokumentów znajdujących się w aktach sprawy, jak również w aktach organu rentowego. Zdaniem Sądu dokumenty, w zakresie, w jakim Sąd oparł na nich swoje ustalenia, są wiarygodne, wzajemnie się uzupełniają i tworzą spójny stan faktyczny. Dokumenty te nie były przez strony kwestionowane co do ich autentyczności i zgodności z rzeczywistym stanem rzeczy, a zatem należało ocenić je jako wiarygodne.

Podstawę ustaleń faktycznych stanowiły także opinie biegłych sądowych: chirurga dr med. J. P. oraz neurologa dr B. A.. Wymienione dowody zostały ocenione przez Sąd jako rzetelne, gdyż zostały wydane w oparciu o obiektywne badania ubezpiezonego, przy uwzględnieniu dokumentacji medycznej. Ponadto, treść opinii jest jasna i logiczna, a także wyczerpująco i przekonująco uzasadniona. Z tych też względów opinie te nie budziły wątpliwości i zastrzeżeń. Sąd przyjął zatem opinie biegłych sądowych jako podstawę dokonanych ustaleń, uznając, że brak jest podstaw do ich negowania, tym bardziej, iż w zakresie rozpoznania oraz wniosków są one zbieżne. Biegli sądowi wydając opinie, uwzględnili pełną dostępną dokumentację medyczną oraz wyniki badań, jakie sami przeprowadzili. Dodatkowo wnioski płynące ze wskazanych opinii były spójne.

Biegli sądowi przede wszystkim akcentowali, że występuje u ubezpiezonego uszkodzenie włókien czuciowych nerwu pośrodkowego prawego, powodujące naruszenie sprawności organizmu i obniżenie zdolności do wykonywania pracy, zgodnie z kwalifikacjami zawodowymi. Obaj biegli zgodnie więc orzekli, że istnieją podstawy do orzeczenia okresowej częściowej niezdolności do pracy od zakończenia świadczenia rehabilitacyjnego do 31 października 2019r.

Organ rentowy w zarzutach do opinii biegłego sądowego neurologa z dnia 10 lipca 2019r. wniósł o dopuszczenie dowodu z opinii uzupełniającej. Sąd wskazany wniosek oddalił na rozprawie w dniu 6 sierpnia 2019r., mając na uwadze, że opinia powołanego w sprawie biegłego neurologa zawiera wyczerpującą i ostateczną ocenę stanu zdrowia ubezpiezonego, która jest zgodna z opinią biegłego sądowego chirurga (protokół rozprawy z dnia 6 sierpnia 2019r., k. 82 a.s.). Dodatkowo Sąd miał na względzie również i to, że dowód z opinii biegłego sądowego z zakresu neurologii został dopuszczany z uwagi na zastrzeżenia organu rentowego do wcześniejszej opinii biegłego chirurga, który wnioskował o ocenę specjalisty z zakresu neurologii (k. 41 a.s.). W tej sytuacji dopuszczenie opinii uzupełniającej, było bezcelowe i jedynie zmierzałoby do przedłużenia postępowania, tym bardziej, że uzasadniając swe stanowisko w powyższym zakresie, organ rentowy nie zawarł żadnych nowych argumentów, poza odwołaniem się do oceny członka komisji lekarskich. Organ rentowy polemizując z taką oceną biegłego neurologa i domagając się przeprowadzenia opinii uzupełniającej powinien, zdaniem Sądu, przedstawić konkretne zarzuty do tej opinii, wskazując na wadliwość oceny z medycznego punktu widzenia. Tymczasem jedynym punktem odniesienia do oceny opinii, które dla organu rentowego nie były korzystne, było odwołanie się do zastrzeżeń sformułowanych przez członka komisji lekarskich M. Ł.. W ocenie Sądu, to jednak zbyt mało, by Sąd mógł się przychylić do wniosku Zakładu Ubezpieczeń Społecznych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie S. B. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. z dnia 7 września 2018r. podlegało uwzględnieniu.

W myśl art. 57 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz. U. z 2018r. poz. 1270 – dalej jako ustawa emerytalna) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie następujące warunki:

- 1) jest niezdolny do pracy,
- 2) ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy,

3) niezdolność do pracy powstała w okresach składkowych wymienionych w ustawie albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów;

4) nie ma ustalonego prawa do emerytury z Funduszu lub nie spełnia warunków do jej uzyskania.

W treści wskazanej powyżej regulacji zostały określone warunki konieczne do powstania prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. Warunki te muszą być spełnione łącznie.

W rozpatrywanej sprawie ubezpieczony legitymuje się wymaganym okresem składkowym i nieskładkowym w dziesięcioleciu przed datą złożenia wniosku o rentę, co zresztą potwierdził organ rentowy. Z racji młodego wieku nie jest osobą, która ma ustalone prawo do emerytury bądź spełniałaby warunki do jej uzyskania. Wątpliwości budziło więc, czy ubezpieczony jest niezdolny do pracy i czy niezdolność ta powstała w okresach, które wymienia art. 57 ust. 1 pkt 3 ustawy emerytalnej.

Dokonanie oceny niezdolności do pracy ubezpieczonego powinno nastąpić przy uwzględnieniu regulacji art. 12 ust. 1 ustawy emerytalnej, zgodnie z którą niezdolność do pracy jest kategorią ubezpieczenia społecznego łączącą się z całkowitą lub częściową utratą zdolności do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu bez rokowania jej odzyskania po przekwalifikowaniu. Przepis art. 12 ust. 2 i 3 ustawy emerytalnej rozróżnia dwa stopnie niezdolności do pracy - całkowitą i częściową. W myśl ww. przepisów osobą częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji. Z kolei całkowita niezdolność do pracy polega na utracie zdolności do wykonywania jakiejkolwiek pracy. Przy ocenie stopnia i trwałości tej niezdolności oraz rokowania, co do jej odzyskania uwzględnia się zarówno stopień naruszenia sprawności organizmu, możliwość przywrócenia niezbędnej sprawności w drodze leczenia i rehabilitacji, jak i możliwość wykonywania pracy dotychczasowej lub podjęcia innej oraz celowość przekwalifikowania zawodowego, biorąc pod uwagę rodzaj i charakter dotychczas wykonywanej pracy, poziom wykształcenia, wiek i predyspozycje psychofizyczne ubezpieczonego (art. 13 ust. 1 ustawy emerytalnej) (zob. przykładowo wyroki Sądu Najwyższego: z dnia 28 stycznia 2004r., II UK 222/03; z dnia 27 stycznia 2012r., II UK 108/11; z dnia 9 czerwca 2016r. III UK 149/15).

Ocena niezdolności do pracy w zakresie dotyczącym naruszenia sprawności organizmu i wynikających stąd ograniczeń możliwości wykonywania zatrudnienia wymaga z reguły wiadomości specjalnych. W sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych dotyczących prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, do dokonywania ustaleń w zakresie oceny stopnia zaawansowania chorób oraz ich wpływu na stan czynnościowy organizmu, uprawnione są osoby posiadające fachową wiedzę medyczną, a zatem okoliczności tych można dowodzić tylko przez dowód z opinii biegłych sądowych, zgodnie z treścią art. 278 k.p.c. Opinia biegłego ma na celu ułatwienie sądowi dokonania należytej oceny zebranego materiału dowodowego wtedy, gdy potrzebne są do tego wiadomości specjalne. Dlatego też opinie sądowo - lekarskie sporządzone w sprawie przez lekarzy specjalistów, mają zasadniczy walor dowodowy dla oceny schorzeń ubezpieczonego (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z 11 lutego 2016r., III AUa 1609/15).

Uwzględniając powyższe Sąd przeprowadził postępowanie dowodowe w oparciu o załączoną do akt sprawy dokumentację medyczną ubezpieczonego oraz opinie biegłych sądowych z zakresu chirurgii i neurologii. Wynikiem tak przeprowadzonego postępowania było ustalenie, że S. B. na skutek rany ciętej prawej ręki doznał uszkodzenia prawego urazu prawej ręki z następstwem uszkodzenia nerwu pośrodkowego i niedoczulicą palców I-III ręki prawej. Poddał się rekonstrukcji nerwu pośrodkowego w 2017r., a następnie leczył pod kontrolą Poradni Chirurgicznej i korzystał kilkakrotnie z rehabilitacji. Po operacji był niezdolny do pracy i pobierał zasiłek chorobowy, a potem świadczenie rehabilitacyjne od dnia 28 czerwca 2017r. do 29 czerwca 2018r. Jak jednak wynika z opinii biegłych, mimo przeprowadzonej w lutym 2017 roku, operacji oraz leczenia rehabilitacyjnego nie odzyskał sprawności. Następstwa urazu ręki z uszkodzeniem włókien czuciowych o typie aksonalnie - demielinizacyjnym nerwu pośrodkowego prawego było istniejące w dalszym ciągu naruszenie sprawności organizmu i obniżenie zdolności do wykonywania pracy zgodnie z kwalifikacjami. W ocenie biegłego chirurga J. P., jak i biegłej sądowej z dziedziny neurologii B. A. daje to podstawy do orzeczenia okresowej częściowej niezdolności do pracy od zakończenia okresu pobierania świadczenia

rehabilitacyjnego do dnia 31 października 2019r. Po tej dacie zdaniem biegłych istnieje możliwość wykonywania pracy zarobkowej przez opiniowanego zgodnie z kwalifikacjami.

Analizując opinie biegłych sądowych szczegółowo Sąd zwrócił uwagę, że biegły sądowy chirurg zaakcentował, że w (...) w lipca 2018r. uwidoczniło uszkodzenie włókien czuciowych aksonalnie – demielinizacyjnych nerwu pośrodkowego prawego. Ponadto podkreślił, że w badaniu fizykalnym stwierdził u ubezpieczonego zanik mięśni kłębu kciuka prawego, ograniczenie funkcji chwytnej, ruchów „twistowych” i czynności podporowej prawej ręki, a także ograniczenie funkcji precyzyjnych 2 i 3 punktowych. To powoduje ograniczenie w stopniu uzasadniającym orzeczenie niezdolności pracy. Wprawdzie – jak wynika z opinii lekarskiej z dnia 15 lutego 2019r. (k. 42 a.s.) konsultant ortopeda ZUS nie stwierdził znacznego ograniczenia funkcji ręki i wskazywał na zachowaną ruchomość kciuka, to jednak nie oznacza, że badanie jakie przeprowadził chirurg J. P. nie mogło ujawnić ograniczeń, które zostały opisane w opinii. Sąd nie ma podstaw, by stwierdzone przez biegłego ograniczenia kwestionować, a one w powiązaniu z ograniczeniami w wykonywaniu pracy, jakie ustalił biegły sądowy neurolog, powodują częściową niezdolność do pracy.

Dodatkowo, zdaniem Sądu, wymaga zaakcentowania, że sprawność rąk jest kluczowa nie tylko w przypadku zawodu kucharza, ale również przy wykonywaniu innych prac. Przy tym podkreślić trzeba, że biegli nie wskazywali, by została ograniczona u ubezpieczonego możliwość wykonywania ruchów precyzyjnych. Zatem wnioskować należy, że w wyniku opisanych uszkodzeń S. B. nie może wykonywać nie tylko prac wymagających precyzji, ale i innych, które wymagają sprawności kończyn górnych, a takimi pracami są nie tylko prace kucharza, ale również prace monterów, operatorów linii, pracownika produkcji czy pracownika magazynowego, które w przeszłości wykonywał S. B..

W tych okolicznościach, zdaniem Sądu, zachodzą przesłanki do uznania S. B. za osobę niezdolną do pracy w stopniu częściowym. Jednocześnie niezdolność do pracy powstała w okresie 18 miesięcy od ustania okresu ubezpieczenia, który zakończył się z dniem 31 grudnia 2016r., a więc spełniony został warunek z art. 57 ust. 1 pkt 3 ustawy emerytalnej.

Z tych też względów Sąd Okręgowy na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. dokonał zmiany zaskarżonej decyzji i przyznał S. B. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy na okres od 29 czerwca 2018r. do dnia 31 października 2019r.

ZARZĄDZENIE

Odpis wyroku z uzasadnieniem i aktami organu rentowego doręczyć (...)